

1877-12-29

Afsender

Elisabeth Jerichau Baumann

Modtager

J. C. Jacobsen

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Rom

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):
Elisabeth Jerichau Baumanns
brevpapir med præget monogram

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Carlsberg Arkiv. Familiearkivet

Dokumentindhold

Elisabeth Jerichau Baumann takker J. C. Jacobsen for et julebrev og omtaler ham meget smigrende. Hun beskriver hvorledes, hun har holdt jul i Rom.

Transskription

Roma 29de Dec 1877

Kjære Herr Capt Jacobsen

Man plejer naar man faaer kjærkomne Breve at sige "mange Tak for Brevet" men dernæst faae Breve der modtages der have bragt mere Glæde end Deres elskværdige Skrivelse af 19de Dec der bærer Vidnesbyrd af Deres hele Væsen, det kraftigste fyldigste Udtryk af en i samme Grad betydelig harmonisk udviklet Forstand og dens Tvillingsbroder Villiens Styrke harmonisk parret med et varmt

Hjerte, med Phantasie og Poesie saa sjælden forenet ellers med de andre Egenskaber men som hos Dem igjennem Deres hele Livs Virksomhed, har faaet indfattet [usikker læsning] som Særkjende for Dem. Verden har ofte sat betydelige Mænd Mindesmærker, Deres Priis dog klinger allerede nu medens De fuldkraftig virker i forskjelligste Retninger fra Tusinders Munde, bebudende det Eftermæle som De fortjener i rigeste Maal.

Der er vel næppe noget som har glædet mig mere, som kunne have forhøjet min Juleglæde i aar i

vort elskede Rom, end den Anerkjendelse som De paa saa smuk en Maade har skjænket mig, i Deres Linier.

Deres Brev ankom netop da vor Juletræ skulle tændes, og betragter jeg det som en kjær Julegave, Tak

Jeg vilde have ønsket De havde været tilstede, da Lysene paa Træet tændtes, thi jeg er sikke at De med mineandre danske Gjæster vilde have fornøjet Dem over Træet. Mit Liv er blevet saa rigt paa Glæde tiltrods for det ramme Alvor som har ofte ... det, fordi jeg har omfattet hvad jeg end foretog om det, var stort eller lille, med Kjærlighed.

Hele Hemmeligheden i Livet at ... Forhold Glæde og Lykke er netop Kjærligheden, og den Lykke

har Intet kunet berøve mig, og er det som der tilige stedse giver nye Kræfter og giver Sjælen Mod og Friskhed endog Legemet maae blive ældre og Forholdene for os Kunstnere alle seer Truende ud. Min Søn manglede den[n]egang ved Juletræet og i Hjemmet "Dagmar" rettere dens Chef og Officererne tillod ham ikke at svingte dem ved deres Juulegilde, og da Harald følte sig Chefen yderst forbunden i det den[n]e havde gjort det muligt at fem af Jerichaus Marmorstatuer kom med, efter at dis[s]es Medtagelse paa Grund af Pladsmangel paa Corvetten maatte nægtes. Harald paatog sig nemlig i Livorno at lede Kassernes Overdragelse til Chefen, saafremt dette maatte blive muligt

og da min Søn følte sig særdeles lykkelig ved den ham personlig af hele Corvettens Officerkorpset udviste Godhed - flere af Officererne vare hans Skolekammerater, saa skiftede vi Telegrammer og gode Juleønsker og tænkte paa hverandre i Kjærlighed fjernt fra hverandre. Men mit Juletræ skulle De have seet! det bestod af fjorten store viftepalmblade som jeg havde forenet til et stort Træ, der hævede sig ud fra den hjemlige Gran, som dannede Basis. Den danske Forenings Juuletræ var nemlig højere end

Foreningens Loft, og da Loftet ikke kunne løftes ... maatte de underste Grene afhugges, og hjalp saa at give mig Fornøjelse, ved at pynte mit Træ der saaledes forenede Sydens og Nordens Kjendemærker. Mange smaa Dannebrog, og Roser, og Sommerfugle som jeg selv havde lavet, og Dugdraaber / nemlig stødt Glas som jeg anbragte med Liim paa Blade der i Lysets Glands glimrede tilligemed de Forgyldte Nødder .. udgjorde en phantastisk Heelhed, den eneste Mangel var at de smaae danske Børn i Rom, som vare indbudne udeblev, men saa faaer jeg dem imorgen kl. 7 thi træet blev kun halvt plyndret. Jeg kunde meddele Cand. Weiss Deres

Hilsen strax, da han ogsaa var blandt de indbudne. Deres Skaal blev drukken og Deres Betydning for Danmark ihukommet.

Min Søn kom idag hjem fra Livorno. Jeg læste Deres kjære Brev for ham, det er tredie Gang at jeg frydede mig ved dens Læsning. Han takker Dem meget for den tilsendte Vechsel.

Hans største Ønske er Opfyldelse af Haabet, at De maae synes om Opgavens Løsning.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Alt som De betroer i Deres Brev angaaende Billedets Anmeldelse skal efterretteligen efterkomes. Harald agter ifølge Deres Raad sende flere mindre Arbeider

til dette Aars Udstilling.

Min Sofy trives rigtig her i den italiske Sol.

Hun og Broderen ønsker Dem og Deres kjære Frue og Børn et glædeligt Nytaar, hvilke Ønsker jeg tilligemed Haabet at Gud længe maatte bevare Dem for Deres Venner og for Fædrelandet udtaler. Harald tager sig den Frihed selv at skrive.

Nu har det frossen alt i 4 Nætter. Vi vare idag i Villa Borghese. Nej! hvor guddommelig deilig var Solnedgangen og den varme Himels Reflex i Fontainerne og paa Steenegens mørke Stammer, og den nedgaaende Sols Forgylding paa Tossernes Tappe og Arenaen. Roserne saa lidt forknytte ud - de duftede heller ikke mere - og i Skygen var Jordsmonet frossen. Alligevel var hele Naturen Italisk grandios deilig. Jeg maae slutte - højagtelsesfuld

Deres hjertelig hengivne

Elisabeth Jerichau

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Der Indet høit berode mig, og er det
 nu der tilige store glæde og beklæder
 af jeres Gælder med og Følelse,
 indlydende og mere blive alene,
 og forholdene for en kvadrant eller
 en mindre ad.

Men der mangler den gang og
 Indtægt og i Kjøbet. Dagens
 netter den Chef og Officere
 tilhede dem ikke at søgte dem og
 deres Tjenestgilde, og de Fløvede
 og Chefen yderst forbande. Det
 var herde gjort det malet et
 for af Jernhans Memoriatet
 om mig, eller at disse medtaget
 per Tjenst og Plødmangel per
 Corvetten maatte søgte, Fløved
 party og rently. Læses at
 Admirationens Overordnede til
 Chefen, søgrent dette maatte blive.
 (malet)

Jernhans C.M. Roma 29 de Dec 1877
 Elis. 29/77
 12

Kjære Herre Capt Jacoben

Men pligter naar man faar
 gælderne Arve et stykke, mange
 Tak for Brevet "man forventer
 faar Brevet der maatte der have
 best mere Glæde end Døds
 alskendige Skæbne i 1878 de
 der harer Videnskab og Døds
 hile Jern, det kufftlyste faldyde.
 Udtryk af en i samme Grad det fulde
 bemærk udvallet Fortælling af den
 Følelse under Vilkens. Skikke
 bemærk per et med et vort

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Lykke, med Skæbne og Pødsle
der galden forenet eller med de
andre Gensleber, men som hos Dem
oppevænner Dem hele Livs Virksom-
hed, her gævet Dem det som
Lørdag for Dem. Ved dem har
ofte set tidligere Mand skinder
mærket Dem. Deres Pris og Klager
skredede var udenom De fællekræfter
vorden i brokjelligste Retninger
for Tindens Munde, skeddade det
Eftermaal som De følger:
nyeste Maal.
Det er vel neppe Noget som
i en glædet mig mere, som kan
have forhøjet min Taleglæde mere.

vort elskede Aar, ind den Anærgende
som De kan en saak en Munde
har skænknet mig, i Demers Livet.
Deres Brev ankom netop da min
Taktte skule fandtes, og betragte
jeg det som en tyer Talegave,
Tid! - Ly vilde have ønsket De
kunde været skildede, da Lygene
per Trost tænkte, thi jeg er sikker
at De med mine andre Dantke
gjæster ville have fornøjet Dem
med Trost. Mit Liv er blevet en
nyt en Glæde tiltrængt for det som
dover som her ofte tyget det, fordi
jeg har smeltet hvad jeg ind foretog
med det var stort eller lille, med tyer tyget
Helle Kæmpehæden i Livet at
afvæde Forbud Glæde og Lykke en
retty Kjerlighed, og den Lykke

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

til dette Kærs Afslutning.
 Min Lofte bliver nyttig her i den
 italliske Sol.
 Hun og Broderen ønsker Dem og
 Deres kjære Fædre og Søster et
 glædeligt Nytår, hvilke Guds
 sig tilgives Hæder at Gud længe
 vænne bevare Dem for Deres
 Vælg og for Fædrelandet
 velskædet. Havde tog og des
 Frihed selv at skrive.
 Nu her det profjen elt i 1/2 Walter
 Vi are i 1/2 i Lille Brogkøbe
 Nij! hvor giddommeligt vilde vi
 Toladspisgen og den varme Hæder
 Profjet i Fortællere og per Kæmpe
 make Hæder og den nedgævede Sol
 Forjædning per Tæmnes Poppe og Lorenz
 Børne sin Lofte forkynde ud - de i Kæde
 heller ikke mere - og i Hæder var Fortællere
 profjen. Hæder var Kæde Hæder, Hæder
 Hæder. Hæder var Kæde Hæder, Hæder
 Hæder. Hæder var Kæde Hæder, Hæder

Den 12. Febr. i 1877.

Perichau
 C. N. Elis. (6) 29/77

og Va min Lofte i sandhed
 lykkelig ud den hun personlig at
 hele Brodrens Officeratørpart var
 Hæder - flere af Officererne var
 hans Skolekammerater, som skiftede
 i Telegrammer og gode Talebøger
 og tænkte per Hæder i Hæder
 Hæder for Hæder. Men mit Hæder
 Hæder De have set! Det
 Hæder af Hæder store Hæder
 Hæder som jeg Hæder Hæder
 et stort Hæder, der Hæder og
 ud Hæder Hæder Hæder Hæder
 Hæder Hæder. Den Hæder Hæder
 Hæder var Hæder Hæder Hæder

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Forringens Loft, og de Loftet alle
hice Loftis en uacbe de uacbe
Lorene aflanges, og byldt en et
gise mig Foringelle, ved et pygbe mit
For, der endels forende Lyden og
Worden, Gaudenwörter: Muzge enen
Dreibrug, og Flerer, og Lom-lyde
som jeg ells kunde livet, og byg
Wander / was by Fort Glas som by
enbruge med Lium per Blading
Loren-lyde. Gauden-lyde
sillygen de forlyde Warden
lyde de phantastik Heelhed,
den enete beugel er at de enen
denke Pora i Pora, som en
Warden adbles, men en furer, og
den inogen de 7 his Torret blev
en hele plygdet.
Jeg kunde meddele Cand. Wifden

Hellen stae, de ten ells en
kandt de indbride.
Dere Heel blev Warden og
Dere Betjening for Daanell
enkommet.
Min Son kom mig byge for Loran
Jeg kunde Dere byge for ten,
Det er trede Ten at jeg fangde
mig ved den Loran. Heel alle
Den mig for den bilentte
Vecheel.
Hans storte Gude er Gode
of Heelbet, at De enen ells
om Gode Loran.
Alt som De betone i Dore
Pore angende Alhedite kande
Dere sel epennetlyge efterbe,
Herald efter ofde Dore Red
ende flere mindre beholder